

Telegraful Român.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
Pentru străintate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipogr. arhid., Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției »Telegraful Român», str. Măcelarilor Nr. 45.
Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de două ori 24 fil., — de trei ori 30 fil.
rândul cu litere garmond.

Manualele școlare.

(R.) Să arăt motivele, cari m'au hotărât să fac propunere în chestia înstituirii unei comisii, compuse din bărbați de școală din întreaga mitropolie, pentru redactarea manualelor, cari apoi să fie obligatoare în toate școlile primare confesionale?..

Motivul de căpetenie e îmbunătățirea manualelor și mai ales a cărții de cetire. Se înțelege cartea de cetire românească. Ea trebuie să fie pentru neamul nostru, o «sfântă scriptură», care să închege în slova ei tot *avutul sufletesc* al neamului. Prin ea să vorbească generațiilor tinere întreg trecutul pământului și poporului românesc. Frazele, vorbele zăgrăvite pe hârtia albă să nu fie un sicriu, în care-i înmormântată o umbră, ci *semnele de foc*, cari fac să tresară sufletele, deșteaptă gândurile ascunse în tainele sufletului, gânduri și simțăminte, cari își au rădăcina în inima neamului și la a căror trezire ne simțim frați adevărați. Aceasta-i *împărțășirea* adevărată a sufletelor generațiilor de mâne *cu sufletul străbun*. Și numai astfel este posibilă dezvoltarea noastră sufletească, dezvoltarea cerută de legea firii.

Cartea de cetire trebuie să ne apere de dibuiri și poticniri păgubitoare, să ne întărească voința, să ne mângăie și să ne îndrepte ochii sufletului asemenea «sfintei scripturi» — care ni-i îndreaptă cătră Tatăl cerească, — cătră idealul național, mântuitorul neamurilor. Ea e chemată să fie inima învățământului, a educației. Celelalte manuale trebuie să ne pună în strânsă legătură cu conținutul ei, ori mai bine, zis să fie arterele ei.

În chipul acesta se va împlini o înaltă binefacere: legătura sufletească trainică între toți dascălii noștri și între miile de elevi, se va desăvârși unitatea sufletească a neamului.

Manualele de astăzi? Ele sunt croite nu pentru a lumina mintea și a întări sufletul, ci pentru a imagina în memoria elevilor cunoștințe fără nici o nădejde să aducă roduri spornice în viață. Cele mai multe sunt redactate în deplină răsboire cu cerințele pedagogiei. Pare că autorii n'au avut în vedere copiii neamului și bisericii noastre. Nu se întemeiază pe tradițiile, obiceiurile, modul de manifestare a sufletului nostru etnic, nu cinstesc poruncile, cari îndrumă dezvoltarea noastră culturală. În special nu se ține în seamă gradul și puterea de pricepere a copilului, trebuințele lui sufletești și modul lui de gândire și vorbire. Limba în care sunt scrise e proprie să facă pe elevi să se simtă între străini și nu la ei acasă. Cunoștințele sunt așazăte fără temeiuri psihologice și pedagogice. Iar în baza astorfel de manuale nu se poate face nici o educație, ci în cel mai bun caz o *instrucție fragmentară*, mai ales, că cei mai mulți învățători preleg numai *cât e și cum e* în manual, ba de multe ori *cu manualul în mână*.

Al doilea motiv: Autorii puzderiei de manuale, ce au năpăstuit câmpia săracioasei noastre școale primare — cu atribuția lor de persoane private s'au dovedit în toate cazurile prea slabe, prea fără convingeri în fața presiunilor fără temeiuri pedagogice ale recenzenților oficiali cu înclinări politice. În schimbul asigurării cheltuielilor și în scopul afirmării produsului lor, au făcut și fac concesii jignitoare și păgubitoare sufletului nostru și educației adevărate. Comit grave păcate chiar și față cu povețele și poruncile pedagogiei.

La motivele acestea se mai alătură și împrejurarea, că edițiile și manualele se schimbă prea des în dauna progresului în învățământ. Interesele mărunte, de cari apostolul nostru *Eminescu*, în calitatea sa de revizor școlar, purta o oroare sinceră, se fac prea adeseori și în prea multe locuri stăpânitoare.

*

Prin împlinirea propunerii mele s'ar curma stările acestea puțin rodnice, ba chiar dezastruoase pentru școala și educația neamului. Bărbații noștri de școală: *scriitori, pedagogi-specialiști și pedagogi-învățători*, pătrunși de sfîntenia datoriei ce o au față cu poporul din care fac parte, vor studia mai întâi manualele mai de seamă ale școalelor primare dela diferite neamuri mai înaintate în cultură decât noi, ar scoate principiile utilizabile în școala noastră, iar învățătorii cu traista lor de experiențe ar desemna liniile și direcția după care să se facă aplicarea principiilor. În urmă vin scriitorii, cari le dau forma cea mai potrivită și corăspunzătoare sufletului nostru și mai atrăgătoare pentru sufletul copiilor. De sine se înțelege, că membrii comisiei în chestiune trebuie să fie oameni de inimă; buni cunoscători ai limbii și ai culturii românești, să cuprindă, cum ar zice *Eminescu*, în întregime sufletul uriaș al neamului. Numai în cazul acesta vor ști mulțami nevoile sufletești, nevoile culturale și religioase ale poporului; vor ști să utilizeze trecutul cu bogățiile tradițiilor, obiceiurile cu îndrumările lor bune și mântuitoare, produsele literare ale neamului, tot atâtea revelații dumnezești.

Iar cărțile astorfel de bărbați, întocmite în chipul arătat, vor deveni adevărate «*ceasloave*» pentru țărâni-mea, pentru poporul nostru întreg.

De altă parte față cu pretenziunile nejuste și neîntemeiate ale recenzenților străini, autoritatea supremă a bisericii noastre va putea afirma mai ușor drepturile și nevoile sufletești ale neamului, sprijinite de cerințele și legile pedagogiei. Edițiile nu se vor mai schimba atunci în paguba, ci în favoarea învățământului, în scopul îmbunătățirii educației și a promovării intereselor culturale ale noastre.

Dar din o astfel de muncă ar mai rezulta pe lângă câștigurile ideale-morale și câștiguri materiale. Manu-

ale vor fi cu mult mai ieftine decât cele de astăzi. Și asta însemnează mult «la un popor, care se plânge necontent de sărăcie și în școlile căruia una dintre cele mai mari mizerii e lipsa de cărți didactice ieftine».

Desigur edițiile vor fi mai ieftine, și totuși luând în considerare numărul mare în care se vor desface, se va putea realiza și un câștig curat, care să formeze temelia unui fond cultural pentru ajutorarea școlilor amenințate și a învățătorilor cari se vor distinge prin munca lor desfășurată în scopul îmbunătățirii educației naționale.

Pe drumul acesta nădăjduesc, că va izbândi chestia educației noastre religioase-naționale.

✝ Dr. Atanasie M. Marienescu.

Vorbirea pe care a rostit-o P. C. Sa, Protosinacelul *Dr. Eusebiu R. Roșca*, directorul seminarului Andreian, Sâmbăta în 23 Ianuarie n. în catedrală, la înmormântarea academicianului *Dr. Atanasie M. Marienescu*, a fost următoarea:

In numele Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Duh. Amin.

Intru pomenire vecinică va fi dreptul, de auzul rău, nu se va teme. Ps. 111 v. 6-7.

Jalnici ascultători!

Mama noastră comună astăzi, iar își deschide brațele sale pentru a cuprinde la sinul seu pe un fiu, care cu abnegațiune și devotament a muncit pentru neamul și biserica sa, și în tocmă ca patriarhul Avraam, își încheie vieța cu adânci și cinstite bătrânețe.

El este unul din fiii neamului nostru, pe care epoca deșteptării simțului național și al desrobirii popoarelor din cătușele privilegiilor l'a aflat în floarea tinereții, ca se devină și el un stejar vîguros în dumbrava de stejari a neamului, cari au fost tot atâtea modele de virtuți, asigurându-și nume neperitor și recunoștința posterității.

Născut la 8/20 Martie 1830 în orașul Lipova, părinții sei, pe lângă toate greutățile și neajunsurile ce se puneau în cale pe acel timp dezvoltării intelectuale pentru fiii neamului nostru, ei vor fi simțit cu câtă greutate le-a succes, ca insetatul lor copil să se adape în măsură deplină de cunoștințele ce le oferă instrucțiunea.

Ca fiu al Banatului, care ținut pentru dezvoltarea sa intelectuală a avut parte de spriginul puternic moral și material al distinsei familii Moșsonyi, cred, că nu greșesc, când susțin, că spriginului moral și material al acestei distinse familii este a se atribui în mare parte, că tinerul Atanasie Marienescu și-a putut câștiga calificațiunea completă pentru cariera juridică, ba la anul 1861, la universitatea din Budapesta, este investit și cu aureola de decor a calificațiunii sale academice, fiind promovat la gra-

dul de doctor în științele juridice, pe acel timp aproape eveniment în numărul neînsemnat al intelectualilor noștri.

Intrat în serviciu public, ca muncitor conștient, rînd pe rînd înaintează în diferite categorii de funcțiuni publice în serviciul statului, la început la administrațiune, apoi la justiție, toate acestea funcțiuni prestate până la 1880 în patria sa mai restrînsă, în Banat, cu un puritanism și simț de dreptate, ce a impus respect și stimă colegilor de muncă, superiorilor, și tuturor cari în cele oficiale și sociale au avut contact cu dînsul, astfel, că numele «*Marienescu*» a fost și remas nume de mîndrie pentru compatrioții sei.

Nu spriginului nemeritat al celor puternici, nu umilirei față de stăpînitori, și nu uneltirilor, arma de biruință pentru *parasiți*, ci vredniciei lui proprie este a se atribui, că și în organismul de justiție îl vedem ajuns la o treaptă distinsă, ca jude de tablă regească, asigurându-și și în această calitate un nume respectat.

Dar fericitul în Domnul aparține acelei pleiade de bărbați distinși ai neamului, cari nu s'au mărginit numai la împlinirea conștientă a datorințelor proprii, ci talantul ce și l'a agonisit l'a întrebunțat, când, cum și unde s'a simțit necesitatea.

Pentru aceea îl vedem, că pe lângă munca devotată și conștientă ca slujbaș în serviciul statului, el este și un devotat fiu al bisericii, și însușit de aprețierea măgulitoare a marelui arhiepiscop-mitropolit *Andreiu*, care cu cuvîntul și fapta, ocrotea cu iubirea sa părintească pe fiii cei vrednici, și pe defunctul îl vedem spriginat și îmbărbătat în nizuințele sale pentru neam și biserică, distingându-l, ca pe un factor în organele de conducere ale afacerilor bisericești.

Tot ca o calitate specifică a înaintașilor noștri mai recentii trebuie se constat, că este aproape uimitor, cum pe lângă munca prestată în cele impuse de datorința oficiului, li-a mai prisosit timp și pentru lucrări în ogorul înțelenit de știință și literatură, pe care teren defunctul a ocupat loc de frunte, dezvoltând o activitate mănoasă, aprețiată și de areopagul nostru științific Academia Română, a cărui membru valoros a fost aproape 40 de ani, distingându-se și în cadrul acestei instituțiuni, ca un membru muncitor și aprețiat de colegii sei savanți, și asigurându-și un nume distins pe paginile istorice de dezvoltare culturală a neamului nostru.

Este departe de mine ca se presupun, ca în cadrul acestui scurt panegiric — ce mi se impune, — se fi eshauriat meritele vrednicului defunct, la cari se mai adaug și calitățile lui distinse, ca soț și tată.

Dar de încheiere voiu mai constata, că fie la masa consiliului ca judecător și administrator al oficiului public, fie în camera cea tăcută a literaturii, fie în societatea amicilor și colegilor, fie în cercul cel intim al fa-

miliei, pretutindena îl aflăm năsuind spre lumină, spre dreptate și adevăr; spre iubire și indulgență, fără patimă, fără ură și fără răutate, conștii de adevărul cuvintelor psalmistului, că: *«Intru pomenire vecinică va fi dreptul, de auzul reu nu se va teme»*, asigurându-și stima și iubirea contimporanilor și recunoștința posterității.

Și acum, suflet nobil și nemuritor, reîntoarce-te întru odihna ta în lăcașurile vecinice fericiri, că Domnul bine a făcut ție, ca după lupta ta cea bună, se primești cununa mării. Amin.

Secretul succesului.

— Tineretului nostru. —

I.

Succesul și fericirea.

Succesul și fericirea nu sunt același lucru, deși cu dreptul s'ar putea zice, că succesul este o parte a fericirii vremelnice. Fericirea trece peste granițele succesului. Câteva exemple ni-o vor dovedi-o.

Un tânăr ambițios pleacă la America. Dar în loc să-și afle acolo norocul râvnit, peste câțiva ani e constrâns să se întoarcă în țara sa cu mult mai sărac decum plecase. A avut totuși o izbândă, una singură: și-a pierdut iluziile. În țara sa primește o situație modestă și zilele ce i-au mai rămas le trăiește liniștit și mulțumit. Acest tânăr în încercările sale nu și-a pierdut fericirea, deși trebuie să recunoaștem, că n'a avut succes.

În contra desiluziilor din lume, în contra cruzimii sortii este un azil de fericire, totdeauna deschis celor doborâți: *resemnarea*. Ea este un liman sigur, unde marea vieții aruncă fără nctare pe cei naufragiați. Câți, după ce au fost bătuți de tot felul de furtuni, nu-și află fericirea în acest liman!

Am cunoscut un om, care a fost în două rânduri milionar și de două ori a fost ruinat, căruia moartea i-a răpit ființele cele mai scumpe, care s'a bucurat ca nimenea altul de succesul hârniceii sale. Și pe acest om l-am văzut murind la sânul fericirii ca umil călugăr într-o mănăstire, pe care o sprijinise în zilele sale norocoase.

Omul este născut pentru fericire și până la ultima sa suflare are facultatea de a o dobândi. Și chiar de n'a putut-o dobândi în această viață, pentru că n'a bătut drumul resemnării, îi rămâne perspectiva nemărginită a fericirii veșnice, care și-o poate asigura printr'un singur act de căință.

Provedința din fiecarei om, măcar o singură dată în viața, de obicei în tinerețe, elementele succesului, nu succesul însuși. Atarnă dela energia, dela statornicia și dela istețimea sa, ca să știe folosi aceste elemente, de cari e legată izbânda ori neizbânda.

Încă câteva exemple.

Un tânăr a ajuns la primul popas în chemarea sa. A ajuns aci aproape inconștient, povățuit de părinți și de învățători. Înaintea lui se deschid mai multe drumuri,

¹ Dedicăm tineretului nostru celebrele convorbiri teoretice și practice ale spaniolului Ruiz Amado despre Secretul succesului, în speranță că-i facem un bun serviciu.

cariere libere, armata, industria, comerțul. Sub influența diferitelor șanse de noroc și a relațiilor familiare alege unul din aceste drumuri. Succes va avea, dacă va ști să aștepte cu voie bună sfârșitul.

Din contră, neizbânda va începe din clipa, când pornit odată pe o cale, începe să șovăiască, să dea înapoi ori să schimbe direcția. E fatal, când această schimbare se face după câțiva ani de încercare, pentru că timpul sboară, viața e scurtă, iar ju-neța efemeră.

Tinărul are trebuință de toate forțele sale corporale și spirituale spre a descrie orbita ce i-a fost indicată de provedință. Dacă risipește o parte din energia sa spre a urma o direcție îndoelnică ori falsă, se poate întâmpla, ca într-o zi să-i lipsească cvantul de energie de lipsă la asigurarea unui succes complet.

Ceice nu dau îndărăpt, dar pierd vremea pe drum, nu vor putea ajunge înainte de amurgul vieții lor în palatele împărătești ale izbânzii, pentru că ziua are un număr mărginit de ore și vremea pierdută înzadar îi va împedea să ajungă la țintă.

Așadar ce este succesul? Cum să-l definim? În graiul de toate zilele zicem, că are succes acela, căruia într-o întreprindere oarecare îi ies toate așa, după cum și-a propus.

În viața însă sunt diferite întreprinderi; prin urmare sunt și multe feluri de succese. Sunt succese parțiale în întreprinderi cari întesec anumite scopuri singuratic; dar mai presus de toate aceste este un succes total, care consistă în a duce la bun sfârșit ceace poetul numește *cea mai sublimă întreprindere a vieții*.

Da, este un succes al vieții, și vorbind într-o formă și mai concretă, există un succes al tinereții, pentru că aceasta este vârsta, care determină orizonturile viitoare ale vieții.

Acesta este succesul, a cărui secret vrem să-l destăinăm tineretului nostru, în interesul său propriu și al neamului. El consistă, după părerea noastră, în cel mai înalt grad de elevare a vieții în mijlocul împrejurărilor de tot felul, care neatâr-nător de voința noastră încunjoară pe fiecare individ.

Omul are o menire generală: menirea omenească; dar fiecare clasă de oameni, fiecare familie, fiecare individ încă își are menirea sa particulară, pe care o numim menire socială. Întreprinderea vieții îmbrățișează ambe aceste meniri, iar succesul la care trebuie să aspire fiecare tânăr este, ca ambele să le ducă la bun sfârșit.

Dacă vom analiza natura fiecărei din aceste două meniri, vom afla, că succesul omeneșc este înălțarea vieții noastre intelectuale și morale la cea mai înaltă treaptă posibilă, iar succesul social este înălțarea funcțiunii inșeși, ce o îndeplinește fiecare individ în societate.

Dar succesul social nu consistă, după cum visează cei mai mulți ambițioși, în a te cocoța în poziția cea mai înaltă în societate. În toate construcțiile cu echilibru stabil, vârful are suprafață mai mică decât baza și prin urmare poate da loc la mai puțini. Aspirațiunea de a te înălța până în vârful vârfului produce revolte și revolte aduc cel mult înălțarea unora pe ruinele altora.

Adevăratul succes social pentru fiecare membru al organismului numit societate consistă în ridicarea exercițiului func-

țiunii ce-i este încredințată, la cel mai înalt grad de perfecțiune. Ca să întrebuițăm o comparație foarte des usitată la cei vechi, nu este perfecțiunea aceea, ca picioarele să poată îndeplini funcțiunea mânilor, sau mâ-nile a ochilor, ci perfecțiune este, ca ochii să-și aibă agerimea, mâ-nile istețmea și picioarele sprinteneala lor.

Este mai departe succes social pentru fiecare individ, dacă se ridică cât mai sus în cercul său, ridicând totodată cu sine și funcțiunea ce și-a ales. Să aducem o pildă, care să illustreze aceasta.

În anticitatea greacă și romană, lucrul manual era o ocupațiune urâtă și desprețuită, nedeamnă de un cetățean liber, și pentru aceasta era încredințat sclavilor. În veacul de mijloc îmbrățișează acest lucru monahii, ridicându-l din josire, în vreme ce deodată cu el își înălțau viața morală. Mai târziu, în timpul de față, alți oameni, perfecționând necontenit lucrul manual, l-au ridicat la cinstea de profesiune civică.

Monahul din veacul de mijloc a secerat succes omeneșc, singurul pe care l-a căutat; muncitorul modern seceră succese sociale. În sfera ocupațiilor sale manuale cel dintâi a ridicat la un înalt grad de perfecțiune viața morală și intelectuală; cel din urmă a perfecționat lucrul însuși, făcând din el izvor de înflorire și bogăție.

Înt'un timp nu prea îndepărtat, pentru popoare și indivizi nu erau alte izvoare de bogăție decât bunurile naturale, pământul, cirezile de vite și metalele prețioase. Astăzi trebuie să ținem seamă și de un alt element de prosperitate, cu mult superior, care este munca. Este meritul muncitorilor moderni, că prin sârghiința lor au ridicat lucrul, făcând industrie din ceace odinioară era treaba sclavilor. Acesta este unul dintre cele mai frumoase exemple de succes social.

Dar în această transformare economică a societății e necesar, ca fiecare individ să-și aibă succesul său, adică fiecare să se ridice cât mai mult, executând partea ce i se vine din munca colectivă.

Scopul nostru este să arătăm tinerilor români acest succes social, împreună cu mijloacele, cari îl promovează și cu piedecile ce de comun i se pun în cale.

st.

Războiul.

Evenimente mari nu vor mai fi de înregistrat de pe câmpul de războiu decât abia la primăvară, după ce se va topi zăpada și va înceta gerul. De aceea nu avem nici pentru astăzi altă știre, decât că situația e în general neschimbată pretutindena. În Polonia și Galiția artileria noastră a silit pe Ruși să se retragă din câteva tranșee, nu departe de Tarnov, iar în Bucovina trupele austro-ungare urmăresc pe dușman spre Radauț. Semnul, că Rușii s'au convins, că pe la Vatra-Dornii nu e cu puțință se străbată în Ungaria. Și-au abandonat deci planul. Nu e imposibil, ca Rușii să se retragă acum de tot din Bucovina, poatecă și din Galiția, adunânduși toate forțele la olaltă, în Polonia-rusească, pentru a apăra Varșovia,

medicii și specialiștii nu flără nici urmă de veșin în el, ei s'afirmară cu unanimitate, că împăratul e paralizat.

Vestea aceasta era deajuns, căci îl prărsiră rând pe rând aproape toți pretinții.

Dar iubitul său comandant, iubitul său Arvidiu, cu vre-o câțiva servitori credincioși, nu-l putu lăsa singur pe patul morții, ci îngrijă de bietul Tiberiu și îl mângâia în clipele desnedejdi.

II.

„Mi-a venit la cunoștință — zise bătrânul servitor A banii lui Tiberiu în un amurg frumos de primăvară, — că cu vre-o câțiva ani mai înainte s'a ivit în Ierusalim un tânăr evreu, care știe vindeca, nu numai boalele cele mai cumplite, dar învie chiar și morții. Oare să nu trimitem după el, Cezare?”

Ochii bolnavului se înflăcărară.

„Nu, nu trimite Albanii dragă, ei te grăbesc tu spre Iudea, dacă știi că trăește acolo omul acela și caută-l și-l adă cu tine”, — răspuse împăratul, mișcat de nădejdea vindecării.

„Du-mi trirema mea iubită, desfă-i larg rânzele de purcur și adă-l la mine pe omul acela făcător de minuni. Iute, iute!” — murmură Tiberiu cu un glas potolit.

„Conform poruncei tale voi face toate și doftorul acela veseit al jdoivilor în curând va fi la noi, Cezare”, — răspuse însuflețit Albanii, apoi eși din odaie, p'ecându-se până la pământ în fața împăratului.

amenințată rău de Germani. În Franția trupele germane au avut de nou câteva succese mărunte asupra trupelor aliate franceze-engleze-belgiene, succese mai mari nu au înse nici ele de înregistrat. La granițele sârbești e și acuma liniște, care însă se crede, că nu va mai dura mult. Trupele noastre stau g'ata pentru a intra în ofensivă. În Caucaz trupele rusești au atacat trupele turcești, dar au fost respinse.

Aviz pentru prezentarea sub drapel.

— Comunicat oficial. —

În urma chemării generale a indivizilor obligați la gloate, făcută în baza articolului de legă XX din 1886, sunt datorii să se prezenta pentru serviciul activ de gloate la sediul Comandei r. u. de completare a honvezimei și respective al Comandei districtuale imp. și reg. de completare indicate pe foaia de legitimize pentru g'otași totii a ei supuși ai Statului Ungar obligați la gloate, cari cu prilejul revistei de înfătoșare pentru g'otași ținute în timpul dintre 16 Noembrie și până la 31 Decembrie anul 1914, precum și la revistele supletorii de înfătoșare ținute ulterior, au fost și abili pentru serviciul de arme sub gloate, — încât n'ar fi de după nume scrutiți, — și anume cei născuți în anii 1883 1884 1885 1886, au să se prezenteze în ziua de 15 Februarie anul 1915, iară cei născuți în anii 1878, 1879, 1880 1881, și 1882, au să se prezenteze în ziua de 1 a Martie anul 1915.

Acei indivizi obligați la gloate apartinători claselor indicate mai sus, clasificați de abili cu prilejul revistelor de înfătoșare ținute pe teritoriul Comandelor r. u. de completare a honvezimei din Szatmár-németi, Besztercebá ya, Kassa și Eger, cari n'au fost provăzuți cu foaia de legitimize pentru g'otași, au să se prezenteze la Comanda de completare a honvezimei a domiciliului lor la termenul sus indicat în conformitate cu anul lor de naștere.

Acei indivizi obligați la gloate, cari fuseră chemați încă înainte de vreme pentru prestarea serviciului activ de gloate de pe teritoarele Comandelor r. u. de completare a honvezimei din Ig'ó Murkás, Ungvár și Máramaros-ziget, mai târziu însă au fost concediști pe „timp nedeterminat”, la caz dacă n'ar fi chemați cu foaia de chemare încă înainte de vreme la serviciul de arme la gloate, sunt asemenea datorii a se prezenta în termenul sus indicat conform anilor de naștere.

Supușii austriaci și de fel din provinciile Bosnia și Hertegovina aflători pe teritoriul Țărilor de sub Sfânta Coroană Ungară, clasificați de abili la serviciul de arme sub gloate, au să se prezenteze la sediul Comandei imp. și reg. districtuale de completare indicat pe foaia de legitimize pentru g'otași, și încă: cei născuți în anii 1884, 1885, și 1886, se vor prezenta în ziua de 1-a Februarie anul 1915, iară cei născuți în anii 1878 1879, 1880 1881, 1882 și 1883, se vor prezenta în ziua de 15 Februarie anul 1915.

Aceia dintre indivizii obligați la gloate supuși austriei clasificați de abili aflători pe teritoriul Țărilor de sub Sfânta Coroană Ungară, cari nu au fost provăzuți cu foaia de legitimize pentru g'otași, precum și cei de fel din Galiția ori Bucovina, și provă-

Vaslașii apucară îndată spre mare, ca să pregătească cea mai bună triremă pentru bătrânul servitor al împăratului.

Și plecă Albanii. Dar abia trecură două zile dela plecarea lui spre îndepărtata Iudee, și în Roma deja se și povestea cele mai fantastice știri despre această călătorie. Isi frământau oamenii creierul cu tot felul de combinați, iar unii mai inventioși iscodiră chiar și vestea înfiorătoare, că împăratul a murit, dar îi tănuesc moartea, ca nu cumva să se rescoale poporul înainte de vreme.

Tiberiu însă trăia încă, deși îl slăbise boala într'atâtă, încât nu mai cuteza a se prezenta mulțimei, ca să nu dea anză la turburări.

Vălul negru al desperării și al eg'tării stăpânea peste Romă...

III.

Albanii g'ăbea mereu vaslașii, iar trirema a'ergi ca o pasere ușoară pe luciul mării adormite. O avântau energie vasele puternice ale sclavilor. Se înfiripă mai târziu și un zefir molatec și așa de lin se juca cu pânzele purpurii. Mai ajută și el.

Călătoria lungă, obositoare și plină de neastampăr au un sfârșit norocos. Naia debarcă. Roibi semeți și iuți ca vântul îl purtau pe trimisul lui Tiberiu, pe solul împăratului puternic dela Roma, spre Ierusalim. Pilat din Pont, locofitorul Iudeii

FOIȘOARĂ.

Impresiuni.

*Cel mai bătrân preot din sfatul țării
În mâni cu cârja de Mitropolit,
Deschide poarta sfintei Catedrale
În așteptarea celui adormit...*

*A fost învingător Marienescu? —
Oare învingător a fost Isus,
Când a urcat pe muntele Golgota,
Sau alții care 'n calea lui s'au dus?*

*Toți cei ce apără cu grai de tată
Pe cei fără de drepturi și pământ,
Spunând bogatului „adu-ți aminte”, —
Se duc fără învingeri în mormânt.*

*În liniștea chiliei lui curate,
Încunjurat de cărți și de hârtii,
Unde nu pătrundea deșertăciunea,
Tovarâșa vieții lui va ști*

*De-a fost ușoară ori grozavă lupta,
De-a fost o luptă ori de-a fost un vis,
Pân' a secat ultima picătură
Și-apoi pleoapele i s'au închis...*

*Mângâitor al celor fără drepturi!
Ai dus și pentru suferința mea
O luptă, când mi-ai apărât cântarea,
Urmașii nu se vor gândi la ea...*

*Dacă-ș avea o mână norocoasă,
Aș rupe o ramură din pomul sfânt
Și ca la crucea unui bun părinte
Ți-aș răsădi vlăstarul pe mormânt.*

Maria Cunșan.

Pilat din Pont.

— Legendă. —

I.

Bătrâna, șgomotoasa Romă, e adânc mișcată de năpraznică veste: „Împăratul e în doaga morții!”

La început nime nu voia să creadă, zicând, că e vorbă goală, seornit de dușmanii lui Tiberiu, cari nici decum nu erau îndestolați cu domnia lui pacinică.

Vestea înă cucerea din ce în ce tot mai mult teren în inimile norodului, căci izvoarea chiar din palatul împărateșc și o povestea cu sfiială pe buze servitorii în ta'na ungherelor de stradă.

Syonul despre moartea domnitorului devenea din zi în zi tot mai trist, tot mai sfâșietor... Ba unii ziceau, că Tiberiu ar fi fost înveninat de dușmanii săi, dar vestea aceasta fu desmintită în curând, căci

zuți cu foaia de legitimare pentru glosari, fără considerare la sediul Comandei districtuale de completare indicat pe foaia lor de legitimare pentru glosari, sunt dator să se prezenta la sediul Comandei imp. și reg. districtuale de completare competent după locul domiciliului lor și la termenul indicat pentru supuși austriaci.

Cel ce se prezintă, trebuie să aducă cu sine învalitoare (to) de iarnă, albituri și vesminte precum și ciorapi de iarnă, mănuși calde, căciula (contra neaună), pentru cu mâneci împletit din bumbac, palton de iarnă, încălțăminte tari, unelte de masă, biid, de-seeg și hrană pe două zile.

Cu prilejul prezentării, purtătorul foaiei de legitimare pentru glosari poate călători pe calea ferată și pe vapor gratuit în clasa a treia; aceste foi de legitimare pentru glosari, la stațiunea de cale ferată ori de vapor, la distribuția biletelor, sunt încă a se viza încă de vreme înainte de plecare.

Acei indivizi obligați la gloate (stați abili, pe scama cărora nu au fost liberate foi de legitimare pentru glosari, vor avea dela primăria comunală bilet de legitimare ce-i va îndreptăți la călătorie gratuită pe calea ferată (§ 29, partea III. din Instrucția pentru legea despre forța armată).

Acel individ obligat la gloate, care fiind chemat nu s'a prezentat în vremea și la locul prescripț, va fi dus cu putere armată și conform §-ului 4 din articolul de lege XXI. din anul 1890, desore pedepsirea neasculțării manifestate față de porunca de chemare va fi pedepsit cu închisoare până la doi ani.

Acei indivizi obligați la gloate, cari doresc a intra de voluntari în Honvezimea r. u. sau în Armata comună imperială și regală, după înfăptuirea efectivă pentru serviciu activ, numai la acel corp de trupă își pot cere încorporarea, la care au fost împărțiți ca indivizi obligați la gloate.

Făcut la luna Ianuarie, anul 1915.

NOUȚĂȚI.

«Reavoință sau dușmănie?» Sub titlul acesta ia act și «*Gazeta Transilvaniei*» despre isbucnițele nesocotite ale domnului Emil Neugeboren, deputatul Sibiului, cu cari ne-am ocupat în numărul 2 al ziarului nostru și respingând atacul și din a sa parte, spune, că «la aceste eșiri de neînțeleș, organul oficial al partidului nostru național da următorul răspuns la loc:» Urmează apoi aceea ce am scris noi în numărul 2. Confrății dela «*Gazeta*» sunt rugați deci să iee la cunoștință, că nu «Românul», organul oficial al partidului nostru național a dat răspunsul la loc, — deși el era dator să-l dea, — ci *l-a dat ziarul nostru*. «Românul» a reprodus numai acest răspuns la loc, uitând să spună, că de unde l-a luat.

Pentru călători. Căca au de călătorit, sunt făcuți atenți, că dorind să călătorească rește Coșca-mică sau rește Vișul-de-îos, trebuie să se provadă cu legitimațiune, fără de care sunt expuși la nepăceri.

rămese tocrement pe-o clipă, când înțelese vestea sosirii sale, apoi alergă mai repede ca un șoim îndrăsnit spre întimpinarea lui, ca să-i facă o primire cât se poate de solemnă.

Sunt față în față. Se salută afabil. Albaniu îi vestește apoi locușitorului porunca Cezarului și își exprimă dorința călduroasă, de a vedea numai decât pe bărbatul acela, care știe vindeca toate boalele, ba învie chiar și morții...

Pilat schimbă culori și nu știa ce să i răspundă solului. Prinsă a tremura. Albaniu privea mirat la locușitorul încurcat. Ce-o fi oare?

Pilat din Pont, lipsit fiind de curaj, aprobă abia cu câteva zile înainte sosirii lui Albaniu, rugarea sinedrului evreiesc, a bătrânilor poporului, cari cereau moartea marelui făcător de minuni.

Îi și răstăgniră. Și bietul cm, care în viața sa întregă a împărțit daruri numai și bunătațe în jurul său, în sinul jidovilor nevoși, și-a pierdut între clișuri grozave viața, pironit pe lemnul crucii. Îl așezară apoi pe fundul unui adânc mormânt de peatră, ca să-si doarmă acolo, în liniștea mormântală, viața urgisit, în vecii vecilor. Dar făcătorul acela de minuni nu era om ca toți oamenii. El era Fiul lui Dumnezeu, venit în lume, ca să învie omeneimea dela el binele și adevărul. El nu putea să doarmă în mormânt. A înviat cu mărire, a treia zi, din mormânt. Vestea

Cartea roșie. Zilele acestea va apărea Cartea roșie, în care ministerul nostru de externe are să publice actele privitoare la antecedentele războiului. Afară de ediția oficială, se vor tipări și ediții populare în diferite limbi, în scopul de a răspândi Cartea roșie în cele mai largi cercuri.

De 57 ani! Impăratul Wilhelm al Germaniei împlinește astăzi, Mercuri, în 27 Ianuarie n. anul al 57-lea al vieții sale. Cei mulți înainte.

Maresalul curții regale române. Maiestatea Sa Regele Ferdinand al României a numit mare-maresal al curții regale române, în locul decedatului George Filipescu, pe domnul *Henri Catargi*, fost consilier la curtea de apel, director la Banca Națională și avocat cu bun renume.

Doliul episcopului Radu. Mama Preasfinției Sale, Episcopului Dr. *Demetriu Radu* din Oradea-mare, *Paraschiva Moior*, a decedat în comuna Tâmpoș, unde i se va face înmormântarea astăzi, Mercuri. O înmormântare în pace!

Moarte de erou în Legj a murit Dr. *Iulius Petrovicu*, avocat, sublocotenent în rezervă, la regimentul de artilerie numărul 21, în urma unui morb greu, contras pe câmpul de război. A fost înmormântat cu mare paradă militară, petrecut fiind la groapă de întregă intelgență română din Legj Odhnească în pace!

Pentru răniții români din Praga. În spitalele și lazaretele din capitala Boemiei se găsesc sălășluiți mai mulți soldați români răniți. Eruditul profesor universitar și bun amic al poporului nostru, dl. *Ion Urban Iarnik*, — cum aflăm dintr'un primaticol publicat în „G. T.” din Brașov, — a vizitat aproape zilnic pe răniții noștri din Praga, i-a mângâiat, le-a scris epistole pentru cei de acasă, li-a citit răspunsurile, a tlmăcit doctorului și îngrijitorilor modestele dorințe cu privire la hrană și băntură, și a îndemnat feciorii să învețe seriful românesc și să țină cu tărie la neamul lor. — Pentru interesul cald, dovedit și de astădată din partea ilustrului profesor Iarnik, publicul român are să-i fie totdeauna recunoscător.

Coroane eterne. Dl. *Gregoriu Marin* nescu, funcționar în Lpova, în loc de cunună peritoare pe cosciugul dulceni și bunicului său frate Dr. *Atanasiu Marin* nescu, dăruiește 10 cor. la fondul „*Andrei baron de Șaguna*” pentru ajutorarea văduvelor și o fanilor. Pentru prinos, domn odihnă veci nică răposatului, aduce sincere mulțumite *Victor Tordășianu*, presidentul Reuniunii meseriașilor sibiieni.

Limba turcească obiect de învățământ. Președintele camerei comerciale din Hildesheim, în Germania, a hotărât ca începând dela Paștile din anul curent să introducă limba turcească în șirul obiectelor de învățământ ale școlii de comerț.

În interesul nenorociților. Consiliul ministerial italian, cum se anunță din Roma, a decis să dea un ajutor de 30 milioane de lire pe seama locușitorilor păgubiți prin catastrofa cutremurului de pământ din Italia de mijloc.

invierii sale umpluse întregă Iudeea, dar Albaniu, ca om străin, n'a putut ști nimic despre aceasta.

Pilat plănuia un gând isusit, că va amâna deocamdată mărturisirea păcatului și va iscodi în restimpul acesta ceva scuză. — „Știi, Albaniu, bărbatul acela călătorește prin largul Iudeii, prin toate părțile ei și ne trebuie o vreme bunășoară, până îl vom putea afla...”

— „Cam în câtă vreme îl vom putea afla?” întrebă Albaniu agitat. Locușitorul se încurcă și își frământa creierul, că oare cum ar putea scăpa din gâlceava gândurilor.

Zise apoi în sine:

— „Cam în atâta vreme, în câtă voi putea ajunge eu în Roma, ca să mă scuz în persoană în fața împăratului...”

Se gândea în felul acesta. Și nu era rău planul.

Îi răspunse apoi solului în glas sonor, de superioaritate:

— „Cam în trei zile...”

— „E mult, foarte mult... Dar ce să facem, dacă mai iute nu se poate... Caută-l te rog, zorește a-l căuta, ear eu voi aștepta până ni-l vei aduce...” — îi zise Albaniu în un glas înecat de durere. Se despărți apoi de Pilat. Acesta iarăși plecă îndată spre Roma, dar în tăină.

(Va urma.)

Demonstrațiuni în Rusia. După știri din Constantinopol, în ziua aniversării morții lui Tolstoi s'au întâmplat numeroase demonstrații împotriva regimului rusesc de astăzi, cu deosebire la Iasnaia Poliana și în Tula. Proclamațiuni agitatorice se răspândesc, pe lângă tot controlul poliției, în multe ținuturi ale țării.

Crucea din deal. Primim informația, că credincioșii noștri din comuna Băjel, lângă Medias, au luat hotărârea, ca în locul crucii de lemn, așezate în vârful dealului dintre comuna lor și orașul Medias se ridică o cruce mare frumoasă de piatră. Cheltuielile le vor purta credincioșii, și vor fi acoperite din daruri benevole.

Un Bucovina. Ziare bucureștene scriu, că soldații ruși prigonesc neincetat locușitorii bucovineni. Îndeosebi cazații, dacă se îmbat, comit cele mai crunte fapte. Comandantul rus din Suceava, un maior, a dat ordin negustorilor să nu vândă soldaților nici un fel de băntură alcoolică. Mai departe a recomandat locușitorilor să nu poarte cu sine bani și ceasornice, de oarece soldații ruși au o deosebită slăbiciune pentru aceste lucruri.

Regiment românesc distins. Un ofițer întors de pe câmpul de război comunică zărilor *Gas. Trans.*, că regimentul de infanterie nr. 50 din Alba-Iulia a primit ca dar dela împăratul Wilhelm un *sterg cu crucea de fier* pentru vitejia dovedită pe câmpiile din Polonia rusească, unde s'a luptat umăr la umăr cu armata germană.

Luptă navală. O știre oficială din Berlin spune, că o unitate de patru vase panterate, însoțite de alte vase mai mici, a avut Duminecă trainte de amezi o ciocnire în Marea nordică cu vase război engleze, stătătoare din cinci mari crucișătoare și mai multe vase mici. După o luptă de trei ceasuri dușmanul s'a retras spre nord dela Helgoland. Conform rapoartelor de până acum, atât pe partea germană, cât și pe partea engleză, s'a confundat câte un vas panterat. Vaselor celelalte germane s'au întors nevătămate în porturile lor.

Se gată banii. Ministrul rusesc de finanțe, după o știre din Sofia, a trecut prin Ruscium spre Franța și Anglia, pentru a pregăti luarea unui mare împrumut pe seama Rusiei, care fără bani n'ar mai putea continua războiul, decât până în Martie, când ar fi necesitate să încheie pace separată cu dușmanii.

Abuzuri la furnizări pentru armată. La gara căii ferate din Seghedin s'au dat de urmele unor mari înșelăciuni, ale căror fire duc în mai multe orașe din provincie. Autoritatea militară, în înțelegere cu poliția de stat din Budapesta, a deschis o largă anchetă, al cărei rezultat este că 12 persoane, parte comercianți, parte funcționari, au fost arestați. S'a constatat în re alte abuzuri, că rații comercienți au furnizat marfă mai slabă și mai puțină decât se prevedea în contracte. Au heta se continuă și în alte orașe din sudul Ungariei.

Prețul radiului. În urma împrejurărilor războiului s'a urcat mult și prețul radiului. Un gram pe radiu, cum se știe din Viena, costă acum 780 mii de coroane. Înainte de război era cel mult 380 mii coroane.

Dela spitalul militar. A decedat Luni dimineața glosariul-recrut *Nicolae Porancea*, din Peștera, comitatul Făgărașului, împărțit la regimentul de infanterie numărul 31, compania a 2-a de rezervă, în urma unei aprinderi de pelița coastelor. În mormântarea i se face astăzi, Mercuri, la orele 2 d. v. din casa rece a spitalului de garnizoană din loc.

Mari ninsori în Italia. Se anunță din Milano, că în toată Italia de sus au căzut ninsori mari. În faimoasa Rivieră asemenea ninge tare. Cu Genua a încetat comunicația de trenuri.

Din Făgăraș. În ziua sfântului Ioan Botezătorul s'au dat rănților din Făgăraș prin dna Bozeș, protopopăasă, 260 cafele cu 520 jmbie — din colecta sosită mai târziu, și anume: Maria Solomon preoteasă în Porumbacuș-sup. și parchul Nicolae Solomon au dat câte 2 cor. Institutul „Negoiul” 10 cor. Parchul Ioan Popița, Comana, f. 5 cor. Maria Grecu, Vaia Racea 2 cor. Elena Comanar 1 cor. Rosa Simon 1 cor. Elena Soles, preoteasă, Calbor 2 cor. Paulina Comanar 1 litră lapte. Ana Ciocărelea 2 l. 1/2. Maria G. Racean 4 l. Maria Gerdu 2 litr. Maria Sofar 4 l. Maria Pop 2 l. Ana Covoran 2 l. Elena Florea 1 1/2 l. și Elena Latia 1 1/2 l. Făgăraș, în 8 Ianuarie 1915. *Nicolae Bozeș*, protopop.

Alfabet unitar. S'a format de curând în India un comitet de tînta de-a întocmi un alfabet unitar pentru toate limbile principale, câte se vorbeș în marea împărăție. Se găsese astăzi în India cam douăzeci de limbi, dintre care unele au o structură foarte tocurată. Bună oară, limba *malaialam*, vorbită de locușitorii Indiei sudice, are nu mai puțin de șapte sute de litere, ale căror scriere cere un adevărat talent de desemnător. De sine înțeleș că astfel de greutate nu contribuș la lătimea cunoștinței de carte între indigeni. Patrioții din India, întruniți pentru compunerea alfabetului unitar indie, sunt conduși de ideea că prin simplificarea scrierii se va reduce numărul analfabeților și se va mijloci o apropiere între diferitele clase ale populațiunii. Este firește altă întrebare, oare englezilor le este simpatică sau nu năzuința această culturală. Englezii au izbutit a subjița 300 de milioane de iozi numai prin aceea, că au făcut totul pentru a înstrăina între sine singurăticele religii și semănții din țară. Mulțimea limbilor în unire cu spiritul de castă din India este cheea domniei englezești în această parte de lume.

Săcușii și Anglia. Un fapt puțin cunoscut până acum, pe temei de documente, a format subiectul unei conferințe ținute în Cluj, la inițiativa Crucii Roșii, din partea profesorului universitar Szadeczky. Conferențiarul, ascultat de un public distins, s'a ocupat cu „*răscola săcușică*”, întâmplată pe timpul războiului turco-ruso-român din 1876-77. Măcarea săcușilor s'a produs, zice Szadeczky, în urma atățărilor Angliei, al cărei interes era să slăbească puterea Rusiei și să o împedece în cuceririle acesteia din Azia. Anglia a voit atunci să organizeze legiuni polone și săcușii, pentru a tăia calea de retragere a trupelor rusești ce se luptau în Turcia. Legiunea săcușică, pe care o înzeștrase cu bani și arme, avea să năvălească în Basarabia, să prindă trenul de transport rusesc, să arunce în aer podul de peste Siret și să împedece garda imperială de a se uoi cu armatele care operau la sud. Legiunea era deja organizată, și anume prin: *Ugrom Găbor*, *Bartha M. K. 63* și *Bence Antal*, un fost comite suprem. Din Anglia căpătaseră o cantitate enormă de arme și muniție, fără ca autoritățile comitatelor să prindă de veste. S'a întâmplat însă, că la o stație pe linia Budapesta—Brașov s'a spart o ladă, care purta indicația de „*ferdrie*”, și conținutul a ieșit la iveală fără voce. Pornindu-se cercetarea, s'a descoperit planul îndrăzvet și s'au detinut mai multe persoane distinse. *Ugrom Găbor* seșpase în Italia, de unde nu s'a întors numai după ce porunca prea înaltă s'a sistat toată afacerea. Așa s'a terminat „*răscola săcușilor*”.

Teatru.

Miercuri, în 27 Ianuarie: *Rosenmablag*, dramă în 5 acte de Hartleben.

Joi, în 28 Ianuarie: *Iuliu Cesar*, tragedie în 5 acte de Shakespeare. Reprezentație în beneficiul artistului *Thiele*.

Cărți și reviste.

Cărți bisericesti: 1. *Ne chiamă Cristos*, de preotul Toma Chricuță, 12 pag. ni. Barlad, 1914.

2. *Spre fericire*, de Grigore Criveanu, București, tipografia Flacăra, 1914.

3. *Cuvântări catehactice*, de Sachelarul I. C. Beldie Craiova, 1914.

4. *Pildele Mântuitorului Isus Cristos* de Arhiereul Antim Petrescu-Botoșăneanu, Iași, 1914.

5. *Patericul*, retipărit după prima ediția a Mitropolitului Grigorie (1828), de cătră Arhiereul Antim Petrescu-Botoșăneanu, București, 1914.

6. *Indeletnicire despre buna murire* (de Evghenie Vulgaris), retipărită după prima traducere (1845) a lui Veniamin, de cătră Arhiereul Antim Petrescu Botoșăneanu, București, 1914.

7. *Nicodem. Păcătosul pocăit*. Formează Nr. 1 din „Biblioteca Hașior”, București, 32 pag. 20 bani.

8. *Aleluia. Cea din urmă noapte a lui Iuda*. Formează Nr. 2 din aceeași bibliotecă, București, 32 pag. 20 bani.

9. *In christia „Mică Bibliă”* de Dr. N. Balan, Studiu extras din Revista Teologică, Sibiu, 1914, 50 bani.

10. *Sfaturi prielnice, date în-biserică și școală*, de preotul Nicolae Sindovic, București, 1914.

11. *Drumul crucii*, de preotul N. Runceanu, București Prețul 60 bani.

12. *Solia Invierii*. Cuvânt cătră sâteni împotriva bănturii de vinars, de Dr. Elie Dăianu, protopopul Clujului. Cluj, 1914.

13. *Vilania*, (literatură de meditații creștine). De Macduff. Trad. de I. E. Torouit, Solca (Ardeal), 1913.

A apărut

în editura Comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane

Carte de rugăciune,

în care se cuprind: Rugăciune de dimineață; rugăciunea sfintei treimi; rugăciune către Dumnezeu Fiul; Psalmul „Miluește-mă Dumnezeule”, etc.; rugăciunile mesei; Simbolul credinței; rugăciune de seară; rugăciune către Dumnezeu Tatăl; rugăciune către născătoarea de Dumnezeu; rugăciunea sfintei cruci; rugăciune către Domnul nostru Iisus Cristos și rugăciune la nenorociri și alte necazuri.

Se află în depozit spre vânzare la **Librăria arhidiecezană**, și se vinde legată în coloare roșie și vânătă cu **20 fileri**.

Format plăcut, mic, pentru a se putea purta și în buzunar.

Preoților, profesorilor și învățătorilor, la comanda de cel puțin 50 exemplare, pe lângă achitarea prețului sau expedarea cu rambursă, li se dă 20% rabat.

Este o carte de rugăciune foarte corespunzătoare nu numai pentru trebuințele sufletești ale oricărui creștin, ci și ca dar la copii, pe sărbătorile Nașterii Domnului, precum și pentru ostașii din război, atât după cuprins, cât și după format și exterior.

A apărut și se află de vânzare la **Librăria arhidiecezană**:

Regulament

pentru examenul de calificare învățătoarească la institutelor pedagogice confesionale ale Mitropoliei gr.-or. române din Ungaria și Transilvania.

Prețul 40 fil. + porto 5 fil.

A apărut și se află de vânzare la **Librăria arhidiecezană** în Sibiu:

Masa ieftină

Gătirea mâncărilor de dulce și de post

Rețete de bucate simple și bune de

Zotti Hodoș.

Prețul cor. 1.20 + 10 fil. porto.

A apărut

în editura Comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane

Acaftistul

Preșintei Născătoarei de Dumnezeu și alte rugăciuni, cu binecuvântarea înalt Preasfințitului Domn Ioan Mețianu, arhiepiscop-mitropolit al bisericii ortodoxe române din Transilvania și Ungaria etc.

În această ediție augmentată, (471 pagini) se cuprind:

Rugăciunile dimineții, de seară și pentru fiecare zi din săptămână. Canonul de rugăciune de toate zilele. Rugăciunile dumnezeieștii Liturghii. Canon de pocăință către Domnul nostru Iisus Christos. Rugăciune mai înainte de Ispovedanie. Învățătură pentru Ispovedanie. Rugăciunile sfintei cuminătorii. Rugăciunile după sfânta cuminătorie. Rugăciune către Domnul nostru Iisus Christos. Rugăciune din toate zilele către Născătoarea de Dumnezeu. Acaftistul Domnului nostru Iisus Christos. Canon de umilință (către Domnul nostru Iisus Christos). Rugăciunea de umilință către Domnul nostru Iisus Christos. Acaftistul preșintei de Dumnezeu Născătoare. Canon de mulțumită către preasfânta Născătoare de Dumnezeu. Canonul sfântului Nicolae. Cinstitul Paraclis al preșintei Născătoarei de Dumnezeu. Canon de rugăciune către Igerul păzitorul vieții omului. Canonul de rugăciune ce se cântă către toate puterile cerești și către toți sfinții. Rugăciunile mesei. Rugăciune la deosebite ocazii. Culegere de rugăciuni la febrile întâmplări. Sinaxariu pentru tot anul. Păscălia până la anul 1960 cu explicație.

Se află în depozit spre vânzare la **Librăria arhidiecezană**, și se vinde legată solid și cu gust, în coloare roșie, cu **1 cor. 60 fil.** Revăzătorilor li se dă **25%** rabat.

Tipărit pe hârtie fină, se vinde cu prețul de **1 cor. 80 fil.**

A apărut și se află de vânzare la **Librăria arhidiecezană, Sibiu**:

G. S. Petrow:

Calea spre Dumnezeu.

Contemplațiuni asupra Dumnezeirii și asupra adevărului divin.

Traducere

de

Teodor V. Păcățian.

Ediția II.

Prețul 1 cor. + porto 5 fil.

La **Librăria arhid.**, Sibiu, se află de vânzare:

Em. Suciu:

Țiganul la vânat,

comediă originală în două acte, în versuri.

Arde 'n țigănie!...

anecdota.

Prețul 40 fil. + porto 5 fil.

Țiganul la târg de vite,

dialog scris în versuri.

Toastul lui Pamfilie.

monolog.

Prețul 30 fil. + porto 5 fil.

Prăvălia se discompune total.

Desfacere totală concesionată.

De argint veritabil inele și cercei dela cor. —40 în sus	Toți artiile în aur veritabil de 14 carate, cu veritabile bijuterii, diamante, pietre scumpe, după greutate, cât se poate de ieftin.
" " " broșe și acățătoare (juju) " " —40 "	Cele mai fine corfe de argint de China . dela cor. 1.80 în sus
" " " ceasuri " " 4 — "	" " " vase de flori " " 1.80 "
" " " brățări și nasturi " " —50 "	" " " decorații de lucruri de lux, decorații de masă și pereți, vacături Bendorfer și Cristofle, în alegere mare și cât se poate de ieftin.
Bastone de preumblare și de călărit de argint sau montate cu argint " " 3— "	Fiecare obiect de aur și argint e probat și examinat obiect, și provăzută cu insignia oficială. Afară de acia se garantează și în scris pentru veritabilitate.
De argint veritabil lanțuri de ceas " " 1.30 "	Mai departe recomand ceasuri de buzunar de nickel, oțel, golding, argint nou 2.50 "
" " " tabachere " " 8— "	Ceasuri de perete 3— "
" " " tacâmuri obiecte de lux, decorație de masă de tot felul cât se poate de ieftin după greutate.	
Aur verit. 14 carat inele, cercei " " 3— "	
" " " lanțuri de ceas " " 14 — "	
" " " ceasuri de dame " " 15— "	
" " " brățări " " 12— "	
" " " acățătoare (juju) " " 4— "	

Numai cu bani gata!

Rog pentru sprijinul Otoratului public, cu stimă:

IULIU ERŐS,

prăvălie de oroloage, juvaericeale, aurării, argintării și argint de China, Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3. (2, 4—24)

Requisite de scris se pot procura de la **Librăria arhidiecezană**

U. Z. 66—1915.

Edict de licitațiune.

În 16 Februarie 1915 st. n. se va ține la oficiul central al Universității săsești în Sibiu (Piața mare Nr. 15 etajul II) dela 8 până la 12 ore a. m. și la caz de lipsă și dela 3 până la 6 ore după amiază, licitațiune publică verbală și cu oferte scrise, pentru esarândarea de pășunat, pe anul 1915, 1916 și 1917 a următorilor munți, și anume:

Nrul curent	Muntele							Prețul de exclamare		Insemnare
	Situatiunea	Numele	Pădure		Pășune curată		Șip			
			jugăre	jugăre	jugăre	jugăre	K	fil.		
I. În valea Czodului:										
1	Tălmaciulmare partea III.	Conțu mic	443	19	278	47	245	18	1492	—
2		Conțu mare	740	79	211	57	280	03	1064	—
3		Negovanul mic	487	58	320	77	246	80	1820	—
4		Negovanul mare	1606	90	277	15	293	84	1609	—
5		Cornu pleschii	1087	51	127	50	20	11	389	—
II. În valea Lotrului:										
6	Orlat partea II. și III.	Balu	337	27	123	21	748	11	1270	—
7		Seracinu mare	1302	13	255	35	131	91	1631	—
8		Seracinu de mijloc	593	27	323	03	26	49	1607	—
9		Seracinu de latitudine	868	17	131	07	76	76	831	—
10		Cotrona	83	50	107	17	173	94	438	—
11		Balintru mic	119	53	132	39	271	46	532	—
12	Balintru mare	145	02	156	20	214	48	620	—	
13	Sinna partea II.	Goaza de sus	736	82	380	89	156	76	1541	—
14		Goaza de jos	84	77	333	29	47	69	814	—
15		Steaza de sus	343	10	471	97	160	63	1768	} se vor arândă împreună
16		Steaza de jos	456	97	220	99	188	65	616	
17		Groapa de sus	203	19	175	04	149	87	526	} se vor arândă împreună
18		Groapa de jos	462	62	619	33	81	26	2217	
19	Haneșu de sus	6	01	200	31	7	63	—	—	
20	Veștem partea II.	Haneșu de jos	312	97	127	95	225	33	599	—
21		Stricatu	183	01	334	06	525	38	1877	—
22		Olteagu	117	29	90	17	179	49	787	—
23		Furnica	730	72	348	81	368	91	1769	—
24		Dobrun	260	74	180	31	349	40	1168	—
25	Jidul									

Fiecare care voiește a lua arândă trebuie să depună la mâna comisiunii de licitare înainte de licitațiune 10% din prețul strigării ca vadiu în bani gata, care după licitațiune se va restitui aceluia ce nu a obținut arândă, iar celor ce au obținut-o li se va da dacă au depus cauțiunea de arândă conform contractului.

Condițiunile mai detaliate de licitațiune și arândă se pot vedea și înainte de ziua licitațiunii la oficiul central al universității în orele de cancelarie.

Dela oficiul central al universității săsești.

Nagyszeben, 19 Ianuarie, 1915.

(3, 1—2)

Walbaum m. p.,
Comite suprem și Comes.